

Zprávy z farnosti

12/2008

Poslední měsíc v roce je naplněn očekáváním. Nejenom děti, ale i my dospělí se připravujeme na svátky Narození našeho Pána Ježíše Krista. Nad celý tento měsíc bychom mohli také nadepsat ADVENT - Pán přichází. Jak prožijeme toto období?

Určitě bychom se neměli nechat strhnout shonem a zmatkem, který kolem vládne. Nezapomeňme, že jde o záležitost silně duchovní a podle toho jednejme. Naše duše, naše srdce je tím místem, kde se má uklidit, kde má být vyzdobeno, kde má být dostatek místa pro lásku, pokoj, radost. Ty vnější záležitosti to mají jen doplnit nebo podtrhnout.

A tak se těšme a radujme, že opět můžeme oslavit tak velikou událost pro celé lidstvo.

Požehnaný, pokojný advent.

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2008

Na každý měsíc jsou vyhlášovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misie. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice. Přípravu textů má na starosti P. František Brázdil, SJ, z olomoucké rezidence.

PROSINEC

1. Aby tvář v tvář kultuře násilí a smrti, církev šířila kulturu života svými apoštolskými a misionářskými aktivitami.
2. Aby v misijních zemích křesťané ukazovali projevy bratrství, že Dítě narozené v Betlémě je zářivou nadějí světa.
3. Aby blízcí se svátky vánoční přispěli k posílení úcty k životu v naší společnosti.

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

Biskupské svěcení Mons. Jana Baxanta

Mons. Jan Baxant, kterého Svatý otec Benedikt XVI. dne 4. 10. 2008 jmenoval 20. litoměřickým biskupem, přijal biskupské svěcení z rukou kardinála Miloslava Vlka v sobotu 22. 11. 2008 v 10:00 v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích.

Spolusvětiteli byli apoštolský nuncius v České republice Diego Causero a diecézní českobudějovický biskup Jiří Paďour OFMCap. Přítomni byli čeští, moravští biskupové a biskupové ze Slovenska, Polska, Německa a Rakouska.

Mons. Jan Baxant se narodil 8. 10. 1948 v Karlových Varech. Vystudoval Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu v Praze se sídlem v Litoměřicích, kněžské svěcení přijal dne 23. 6. 1973 v Praze z rukou arcibiskupa Františka Tomáška. Působil v Kolíně, v Bystřici u Benešova a u sv. Antonína v Praze-Holešovicích.

V roce 1990 byl jmenován vicerektorem, o tři roky později rektorem Arcibiskupského kněžského semináře v Praze. Od roku 2003 vykonával funkci generálního vikáře českobudějovické diecéze. Hovoří německy, francouzsky, italsky a rusky.

Za biskupské heslo si Mons. Jan Baxant zvolil slova UT VIDEAM, tzn. Ať vidím – duchovní zrak umožňuje nahlédnout až do lidského srdce; v biskupském znaku má kříž a slunce. Ve svém prvním pozdravu prosil věřící o modlitby a chce navázat na duchovní úsilí předchůdců v jeho biskupské službě.

Biskupské svěcení Mons. Jana Baxanta proběhlo v katedrále sv. Štěpána. Spolusvětiteli byli apoštolský nuncius v České republice Diego Causero a českobudějovický sídelní biskup Jiří Paďour OFMCap. Dále se zúčastnili představitelé města, veřejného života a množství věřících v zaplněné katedrále a na Dómském náměstí. Slavnost začala průvodem do katedrály. Všechny přítomné přivítal kardinál Miloslav Vlk.

Kázání měl olomoucký arcibiskup a metropolita Jan Graubner. Zdůraznil, že hlásání evangelia, k němuž je biskup povolán, znamená setkání s živým Bohem v jeho slově, které má moc uskutečnit to, co říká. Způsobuje duchovní uzdravení a přináší spásu. Hlásat Ježíše Krista znamená veřejně jej vyznávat a obstát ve zkouškách.

Arcibiskup Graubner mimo jiné nového biskupa povzbudil, že za ním stojí v modlitbě jeho spolubratři a zástup věřících, kteří jsou mu oporou. Po biskupské konsekraci litoměřický biskup celebroid slavnostní bohoslužbu.

V závěru slavnosti věřící oslovil apoštolský nuncius Diego Causero, povzbudil Jana Baxanta na začátku jeho biskupské služby a poukázal na vzor a příklad Ježíše Krista. Biskupu Baxantovi gratuloval za Českou biskupskou konferencí arcibiskup Jan Graubner a za Konferenci biskupů Slovenska František Tondra. Připojili se zástupci kněží a řeholníků, rovněž starosta města Mgr. Ladislav Chlupáč a zástupci věřících z diecéze.

Nakonec promluvil i nový litoměřický biskup Jan Baxant. Poděkoval Bohu, všem zúčastněným, především kardinálu Miloslavovi Vlkovi, apoštolskému nunciovi Diegu Causerovi a spolusvětiteli biskupu Jiřímu Paďourovi

OFMCap, a také zahraničním biskupům. Uvedl vzpomínku ze svých studentských let, jejímž poselstvím bylo poukázat na to, že v duchovním životě je třeba kráčet vždycky ve dvou: s přáteli, a především s Ježíšem Kristem. Zdůraznil, že na naše životy se podepisuje Bůh. Slavnost byla ukončena požehnáním a závěrečným průvodem.

<http://tisk.cirkev.cz/>, Richard Vocel; foto: Forbelský

O průběhu biskupského svěcení nás média opravdu hojně informovala. Předně televize NOE zařídila přímý přenos z celé události. Za to ji bezesporu platí velký dík. Je dobře, že se na Litoměřickou diecézi nezapomíná.

Ale nejen NOE. Velice příjemně mě překvapil Severočeský deník, který nejenže bezprostředně po slavnosti na svých internetových stránkách uveřejnil množství fotografií, ale i připravil ze svěcení video a navíc ON LINE informoval o celém dění. Pokud někdo má tendenci si libovat v dobách nedávno minulých, nechť si představí, zda by se něco podobného dalo od médií tehdy očekávat.

Dobré ráno, vítejte u on-line přenosu ze svěcení dvacátého biskupa litoměřického. Celou akcí Vás budou provázet Radim Tuček, Jana Michálková, Ivo Chrástecký a fotograficky Karel Pech.

09:00 - Bílé Litoměřice se probouzejí do nevšedního dne. Je to vidět již na první pohled. Náměstí a jeho přilehlé ulice jsou plné věřících, kteří míří do katedrály sv. Štěpána.

09:06 - Brány katedrály se otevřely v 8 hodin. Již nyní, téměř hodinu před začátkem dnešního svěcení, jsou v katedrále stovky věřících. Další stále míří na Dómské náměstí nebo se vítají a povídají si před katedrálou.

09:18 - Katedrálou znějí tóny varhan, sboristé si ještě zkoušejí písně, které budou náplní biskupského svěcení.

09:29 - Dveře se v katedrále netrhnou. Stále sem míří další a další věřící. Otázkou je, zda kapacita katedrály pojme všechny, kteří do Litoměřic jeli třeba i stovky kilometrů.

09:40 - „Přijeli jsme se rozloučit s naším generálním vikářem českobudějovické diecéze Janem Baxantem, vaším novým biskupem. Přijeli jsme ze solidarity s litoměřickou diecézí, protože víme, že vaše farníky bolelo, že Pavel Posád odešel k nám,“ říká Jiřina Bálková z Českého Krumlova.

09:48 - Do katedrály neustále míří další věřící. Přijeli i ze zahraničí. „Na dnešní slavnost biskupského svěcení mě pozvali kamarádi z Prahy. Zdá se mi, že je to velká radost účastnit se takové slávy a pomodlit se za nového biskupa,“ světila se Urszula Wiatr z polského Krakova.

09:50 - „Přijíždím z Plzně, kde jsem byla na návštěvě a kde mi o slavnosti řekli. Biskupské svěcení uvidím poprvé v životě. Těším se na úžasný duchovní zážitek,“ řekla Anna Zsillová z Košic - Šaca.

10:00 - Za zvuků varhan přichází průvod biskupů z budovy biskupství. Při vstupu liturgického průvodu do katedrály je zpívána píseň Jezu Kriste, štědrý kněže. Zpívá litoměřický chrámový sbor, varhaník: Jaroslav Pulda.

10:06 - Kardinál Miloslav Vlk, arcibiskup pražský a primas český, vítá jako metropolita církve všechny přítomné.

10:12 - Jeden z jáhnů ukazuje sboru konzultorů diecéze litoměřické Apoštolský list o jmenování biskupa, za přítomnosti kancléře diecézní kurie, který jej uložil do akt. Apoštolský list je přečten latinsky a česky.

10:15 - Probíhá bohoslužba slova...

10:22 - Probíhá obřad svěcení. Po přečtení evangelia uložil jáhen knihu evangelií znovu na oltář, kde zůstane do chvíle, kdy bude při obřadu svěcení vložena na hlavu nového biskupa. Věřící zpívají latinský hymnus Veni, Creator Spíritus..

10:26 - Biskup Jan Baxant v doprovodu dvou asistujících kněží předstoupil před kardinála Miloslava Vlka a pozdravil jej úklonou.

10:29 - Čte se pověřovací listina..

10:35 - Homilie - kázání. Vede ho arcibiskup Mons. Jan Graubner, hlava olomoucké arcidiecéze a předseda České biskupské konference.

10:44 - Kardinál Miloslav Vlk přistoupil k samotnému obřadu svěcení, které začíná slibem nového biskupa. Ten na jeho jednotlivé otázky odpovídá svým ano. Vyjadřuje tak svobodný souhlas se závazky vyplývajícími ze služby biskupa.

10:51 - Na jáhnovu výzvu přítomní poklekli a zpívají se Litanie ke všem svatým.

10:58 - Obřad pokračuje vkládáním rukou, které je spolu s konsekrační modlitbou podstatným prvkem udílení svátosti kněžství, jejího třetího stupně - biskupského svěcení. Vkládání rukou biskupů, nástupců apoštolů, doprovází tichá prosba k Duchu svatému.

11:04 - Probíhá konsekrační modlitba. Pronáší ji kardinál Miloslav Vlk. Během ní jsou kolem něj shromážděni biskupové a jeden z jáhnů podává kardinálovi evangeliář, který vkládá otevřený na hlavu klečícího biskupa Jana Baxanta. Část konsekrační modlitby pronášejí všichni biskupové a spolusvětitelé společně, se sepjatýma rukama.

11:07 - Biskupské svěcení pokračuje doplňujícími obřady - mazáním hlavy Jana Baxanta křížem, předáním evangeliáře a přijetím biskupských insignií: prstenu, mitry a berly.

11:08 - Katedrálou nyní zní dlouhotrvající potlesk novému biskupovi, který byl právě vysvěcen a usedl na katedru.

11:10 - Nový biskup vestoje přijímá od kardinála Vlka a ostatních biskupů políbení pokoje.

11:15 - Za zpěvu žalmů přinášejí děti biskupu Janu Baxantovi obětní dary. Tím začíná eucharistická bohoslužba.

11:25 - Nový litoměřický biskup Mons. Jan Baxant zahájil první eucharistickou modlitbu, vzpomínkou na živé pokračoval kardinál Miloslav Vlk, vzpomínkou na svaté apoštolský nuncius Mons. Diego Causero. Po něm

pokračuje další biskup a poté se zapojují koncelebranti. Bohoslužba oběti vrcholí proměňováním přinesených darů.

11:30 - Po vzpomínce českobudějovického biskupa Mons. Jiřího Paďoura a arcibiskupa Jana Graubnera na zemřelé byla eucharistická modlitba zakončena pozdvihováním proměněných darů.

11:38 - Probíhá svatě přijímání kněží, biskupů a věřících.

11:52 - Proběhla modlitba po přijímání, Mons. Jan Baxant přijímá mitru a berlu a doprovázen apoštolským nunciem Mons. Diegem Causerem a českobudějovickým biskupem Mons. Jiřím Paďourem prochází katedrálou a všem žehná. Přitom se zpívá hymnus „Bože chválíme tebe“.

11:58 - Začaly projevy. První drží Mons. Diego Causero, vyslanec Vatikánu.

12:05 - Pokračují projevy, mimo jiné krátce promluvili arcibiskup Mons. Jan Graubner a starosta Litoměřic Ladislav Chlupáč.

12:10 - Nový biskup přijal od věřících deset různě barevných růží, symbolizujících deset vikariátů.

12:22 - Po projevech oslovuje přítomné Mons. Jan Baxant. Vzpomíná mj. na své studium v Litoměřicích a vyznává se ze svého vztahu k městu Zahrady Čech, nyní svému novému působišti, kde nastoupil jako biskup litoměřické diecéze.

12:33 - Nový litoměřický biskup zdraví přítomné a ti od něj přijímají požehnání.

12:35 - Jáhen propouští shromáždění, zpívá se píseň „Tam, kde strmí církve skála“.

12:38 - Liturgický průvod odchází z katedrály zpět do budovy biskupství. Na závěr se zpívá píseň „Budiž vděčně velebena“.

12:44 - Také věřící pozvolna opouštějí katedrálu. Tímto se s Vámi loučíme a děkujeme, že jste s námi celé biskupské svěcení sledovali.

www.denik.cz/biskup

Indie

4. listopadu 2008

Tak jsme v Indii. V neděli 2. listopadu nás odváží Pavlův tatínek na letiště do Vídně, odkud odlétáme přes Londýn do Bangalore. Po cestě nabíráme ve Střelici Míšu a Ondru, naše spolucestovatele. Nikomu z nás nedochází, že odjíždíme, nikdo nemá představu, kam odjíždíme. Ve Vídni na letišti máme spoustu času, takže si můžeme vše v klidu zařídit, což je nám příjemné, páč začínáme být z cesty trochu nervózní. Pavel s Ondrou letí poprvé, a tak je necháváme sedět u okýnka. Myslím, že to byl pěkný zážitek pro všechny, ale jsme unavení, celou noc jsme nespali, a tak brzy pokládám

hlavu na Pavla a usínáme. Probudí nás až klesání a náraz o půdu Londýna. V Londýně už je spousta Indů. Netrpělivě čekáme na další letadlo, které nás doveze už přímo do Bangalore.

V letadle už máme pocit, že jsme v Indii. Všude ženy v sári a všude veliký nepořádek :) Ale let je velmi příjemný, sice sedíme v prostřední řadě, ale aspoň všichni čtyři vedle sebe. K jídlu dostáváme indickou ostrou krmi, k snídani potom anglickou.

Doletěli jsme na nové letiště v Bangalore, je moc pěkné a čisté. Batohy nám dojely, nikde se nezatoulaly :) Už nás lehce ovanul horký vzduch a tak se hned na letišti převlékáme do letních oděvů, měníme peníze a vyrážíme hledat náš autobus do naší přijímající organizace BREADS. Hned jak vylezeme ven, vrhnou se na nás Indové a nabízí nám taxi. Prodíráme se dál, až konečně objevíme náš autobus. Jsme v něm skoro sami, hraje indická hudba a voní tabák, který mi připomíná spíš vonné tyčky. Na konci naší autobusové cesty už čeká otec James a odváží nás do střediska. Vyrážíme na snídani, první opravdu indické jídlo. Máme idlí - kynuté knedlíčky z rýžové mouky a vajíčko v kořeněné omáčce. Je to ostré, ale mně moc chutná, myslím, že indické jídlo mi moc problém dělat nebude. Po přivítání jdeme spát a po obědě vyrážíme do města. Jedeme všichni čtyři jednou motorovou rikšou, každou chvíli máme pocit, že nedojedem. Indická doprava je pro nás něco úděsného. Všichni troubí a zdá se, že neexistuje žádný řád. Mám pocit, že naše rikša se každou chvíli převrátí, nebo určitě nabouráme. Nic se našťestí nestalo a tak úspěšně vylézáme v Bangalore na M. G. Road, je tu rušno, nemůžeme ani přejít silnici, jsme zmatení, ale baví nás to. Je tu hodně moderních obchodů, to nás úplně neláká, tak se snažíme chodit menšími uličkami. Je to tu strašně zvláštní, mezi těmi velkými moderními budovami prodávají Indové na ulici všelijaké indické pochutiny. Tu žebrající dítě, tu spící muž na chodníku, tu zas indická mládež, zřejmě bohatší. Je to hodně kontrastní. Víme, že jsme v Indii, ale nevím proč, беру to všechno jako nějakou samozřejmost, ani se moc nepodivuji, jak mi o tom všichni vyprávěli, zatím mě kulturní šok mívá.

Zpátky pro nás měl přijet chlapík z rikšou, který nás sem i vezl. Nikoho ani moc nepřekvapilo, že nedorazil. Už se začalo pomalu stmívat, a tak naskakujem na jinou rikšu, tentokrát rozděleně, já s Pavlem a Míša s Ondrou. Po příjemné večeři se musíme pomalu loučit s klukama. V deset hodin odjíždějí nočním vlakem do Hospetu. Doprovázíme kluky na nádraží, pomůžeme jim s věcmi do vlaku a za chvíli jsme už sami.

Poprvé jsem spala pod moskytiérou a ještě k tomu růžovou, tak jsem si připadala jak princezna. Zítra ráno odjíždíme do Ajjanahalli, tak jsme na to moc zvědavé.

5. listopadu

Dnes jsme dorazily do našeho střediska v Ajjanahalli. Ráno jsme byly odvezeny na autobusové nádraží, kde už bylo opravdu všechno indické. Nepořádek, smrad, občas krásná vůně tabáku a vonných tyčinek. Cestou sem jsme se ještě stavili ve středisku Don Bosco Mane, vítáme se s dětmi a se současnými dobrovolníky. Je tam jeden Ital a dvě Němky. Poté pokračujeme v cestě. U autobusového nádraží stojí spoustu stánkařů, volají na nás, že chtějí vyfotit. Uděláme pár snímků a už mažem na autobus. Sedáme si, autobus plný Indů, jen my dvě bělošky. Za námi sedí indická holčička, je moc rozkošná, tatínek nám ji pyšně zvedá, abychom ji mohly vyfotit. Jsme zmatené, řidič všem dá lístek, vezme si peníze. Od nás si vezme pouze peníze a lístek nám nedá. Nerozumí nám, takže zůstává otázkou, jestli jsme mu přeplatily. Z Bangalore vyjíždíme dlouhou dobu, všude jsou zácpy, v televizi nám pustili nějaký hollywood film, je to příšerné, mám pocit, že to nemá ani žádný děj a tak se brzy přestanu soustředit. Přibližně za dvě hodiny přijíždíme do Magadi - městečko blízko našeho střediska. Tam už si nás vyzvednou nějakí bratři, nepamatuji se na jména, nabízejí nám čaj a jdou si za svou prací. Jsou moc příjemní. Za chvíli si pro nás přijíždí otec Benní, který nás doveze až do Ajjanahalli. Jen co jsme vystoupily z auta, děti se na nás vrhli, křičeli Antí, Antí, tahali nás za ruce, podávali nám ruce, ptali se, jak se jmenujeme, pro většinu z nich patrně jediná anglická fráze. Jsme doslova zasypaní naprosto divnými a jinými jmény. Myslím, že nemám šanci, si to pamatovat. Jdeme se najíst a spát, jsme unavení, dostali jsme volnější den. Moc nerozumíme jejich angličtině. V BREADS ještě mluvili hezky, hlavně Ráji, ale tady jsme trošku ztracení. Musím se strašně snažit, abych rozuměla, jsem z toho často úplně vyčerpaná a vystresovaná. Chodím a říkám si, Pane Bože, jen ať na mě nikdo nemluví.

Náš pokoj je veliký a jednoduchý, to nám vyhovuje. Jen má postel nemá moskytiéru, to si budu muset ještě zařídit. Máme koupelničku přímo v pokoji, no ona to vlastně ani není koupelnička, spíš záchod a umyvadlo. A pod umyvadlem dva kbelíky a malou naběračku. Při sprchování jsem tedy zaimprovizovala tak, že v jednom kbelíku jakž-takž stojím, v druhém mám vodu, která je zatím teplá a polévám se. Bylo to náročnější, budu muset techniku vypilovat. Neustále nám tu vypadává elektřina. Takže si svítíme svíčkama, což je sice romantické, nijak zvlášť mi to nevadí, ale hloupé je, že se nám špatně nabíjí baterky do mobilů a notebooku. Jinak signál tu na telefon skoro nemáme, jen na střeše, ale stejně mi nic nechodí, všechny SMS se někde kousnou. Telefonovat tedy budu pouze při návštěvách města.

6. listopadu

Dnešek je divoký, dopoledne jsme měli schůzku s directorem a zároveň naším supervizorem, kde nám vysvětlil co a jak. Rozhovor mě úplně vyčerpal. Mám v hlavě zavařino, myslím, že nic moc anglického dneska už nevy-

ždímu. Odpoledne už trávíme s dětmi. Chtěla jsem si v dobré vůli s nimi zahrát fotbal, ale nebyla jsem úspěšná, nevěděla jsem, s kým jsem ve družstvu, neumím kopat do míče a tak jsem tam spíš poletovala jak hadr na holi, jen aby se neřeklo. Katastrofa. Tak jsem šla hrát volejbal, ale tam sem taky nepochodila, protože děti se někde naučily bagr a jiný hmaty nepoužívaly, takže kdykoliv jsem balon odpálila jinak než bagrem, bylo zle. Docela jsem si oddechla, když sem se mohla jít s Míšou schovat do pokoje. Děti mají teď školu, tak mám chvíli volno. No nevím, jak to tu zvládneme. Jsme tu sice teprve druhý den, takže nikdo hlavu nevěší, ale neumím si představit, že tu mám zůstat devět měsíců. Je tu jinak moc hezky. Budova je nová, krásná, upravená a světlá, okolo je pěkná příroda, skály, ale je tu na mě strašný klid. Radši bych byla ve městě. Ale tam bych možná zas nadávala, že je tam hluk, no, on si člověk nevybere.

O pár hodin později: Už je večer, máme za sebou velmi příjemné odpoledne nebo spíš podvečer s dětmi. Když jsou děti ve škole, nevíme moc, co dělat, tak se tu tak poflakujem. Učit začneme až tak za tři dny, máme teď čas na rozmyšlenou, co přesně budeme chtít dělat. Když jdou děti ze školy, mají volno a jsou na hřišti. A to pak nastoupíme do akce my. Děti jsou velmi přátelské, všechno nám ukazují a mám pocit, že i když neumím jejich jazyk- kannadu, stejně si tak nějak rozumíme. A oni nás svůj jazyk rádi učí. Jeden chlapec (neumím ještě jejich jména) mě zavedl do pokoje, kde spí pouze tři kluci a ukázal nám svůj poklad. Chovají si na pokoji dva malé potkany a jednu myš, kterou mají na provázku. Když sem to viděla, málem mě to položilo, opravdu doufám, že ty krysy pojdou hladý, i když je to drsné, nemyslím si, že je dobré to tu vydržovat. Jinak tu mají ještě jednu opičku a tři krásné psy. Dva, co vypadají jak vlci a jednu dogu. Jsou celý den zavření v malinké kleci, ale prý jsou pak celou noc puštění. Také mají jedno prase. Hezčí prase jsem nikdy neviděla, je vidět, že se o něj moc dobře starají, mají ho ve velkém výběhu a pouští ho i úplně ven. To pak běhá s dětmi po hřišti nebo se pase na trávě, radost pohledět, čeští farmáři by se mohli učit. Hned nám taky děti ukazovaly hada, byly jak u vytržení, já jsem ale žádného neviděla, než sem stihla dojít, asi se odplazil. Otcové pak říkali, že tam byly dvě kobry.

Ty děti jsou tu tak fajn, jsou to všechno děti z ulice, aspoň myslím, že jsem to dobře pochopila, přemýšlím, co mají všechno asi za sebou. Učila jsem je dnes nějaké české říkanky a byly jak u vytržení, opakovaly a hodně rychle se učily. Vařila myšička kašičku, to se jim líbilo nejvíc.

Taky s otci jsem se dnes odvážila více komunikovat a nedopadlo to úplně katastrofálně. Takže další půlka dne vyvážila tu první část.

Jinak se všichni s opravdovým zájmem vypyávají na mou rodinu, ukazují jim fotky a strašně rádi se na ně dívají. A všichni se diví, že můj bratr Adam

má na fotce delší vlasy, oni mají totiž všichni stejný účes. A taky je baví přikládat své ruce k mým a koukat, jaký je to kontrast. Někteří připomínají spíš černochoy než Indý, jsou odlišní.

Jinak moskytiéru už mám, takže snad už žádné další štípance po nocích. A opět nejde elektřina, takže tu máme krásnou svíčkovou atmosféru.

7. listopadu

Dnešek začal celkem mile, ráno jsme mohly jít na Internet, za to jsme moc rádi, aspoň se tu necítíme tolik odtrženi od civilizace, i když je to jen taková chabá útěcha, mám pocit, že tu kde nic tu nic není. Ale už mi to zase tolik nevadí, přeci jen je tu aspoň čistý vzduch, můžeme s dětmi běhat venku a města si ještě užiji až až. Říkám si, jak se asi mají kluci, jak se jim v tom městském hluku spí a jestli nejsou otráveni z té indické masy lidí.

Děti mají teď školu, ze zdola se ozývá jejich hlučný indický zpěv, zní to jako muslimská modlitba, tak kdoví, co tam vlastně dělají. Mám pocit, že se učí jen memorováním, pak se nedivím, že přestože angličtinu mají, skoro nic neumí. Dnes, když měly přestávku, nadšeně za námi běžely a začaly se předvádět. Mají tu na zahradě zahradní jezírko s kachnami (které tu mimochodem celou noc ječí) a nějakými husami. Začaly ty nebožáky honit a chytat a jednoho po druhém naházely do jezírka. Byly chuděry celé vyděšené a husy nemohly ven, tak jsem tam hned jednoho kluka nahnala a za trest je musel vylovit. To jezírko je totiž v betonu a má vysoké stěny a malý rozjezd pro vzletnutí. Kdyby nebyla tak vyděšená, tak určitě vzletne sama.

Ještě pár zážitky se zvířaty se mohou pochlubit. Děti, co chovaly na pokoji potkany (říkáme jim krysí parta), byly dnes přistiženy a všechno se to pobilo. Měla jsem radost. Našli se tam ještě dva potkani, kteří byli hodně veliký. Krysí parta z toho měla kupodivu taky radost a i když nemohli, stejně se na to koukali (přes sklo). Pak vzali otcové kočku a vpustili ji tam. Kočka byla evidentně nesvá z tak velkých úlovků a nechtěla je odnést. Pak ale pochopila, že není jiné možnosti a přestala před nimi utíkat a odnesla je. Za chvíli jsme ji přistihly s Míšou u našeho pokoje, potkan odhozen, kočka se krčila dál. Houkla jsem na ní a ona vzala potkana a pokorně uháněla pryč. Vychovaná. Ale bylo mi jí líto.

Za domem chovají opičku, je to taková malá chuděrka, pořád zavřená v kleci. Často za ní chodím a dávám jí trávu, už mě poznává a vždycky se začne celá tetelit. Dneska, když jsem u ní jen tak stála, byla celá netrpělivá, kde má svou trávu. A tak vzala jedno zbylé stébélko a ukázala mi ho. Chytará.

Odpoledne jsme strávili na hřišti, je to fajn, být celý den venku. Naučily jsme je hrát jednu českou hru, kdy si všichni musí dokola šlapat po nohou a když se na tu nohu trefí, ten dotyčný vypadává. Moc je to bavilo a vypa-

dali u toho jak při tanci, neuvěřitelné. Pak nás na oplátku naučili své hry. Indickou obdobu našeho českého hutututu a ještě nějakou, jméno už jsem zapoměla.

Co se týče indické kultury, snažíme se přizpůsobit, ale občas se nedaří. Dnes nás například vesele odchytily místní ženy, kteří tu pracují jako kuchařky. Celé nazdobené, onáramkované, bindy na čele, sárí, moc jim to sluší. Začaly na nás vesele ukazovat a strašně se smály, že já momentálně nemám náušnice ani náramky a Míša, že má zase náušnice moc velké, no vůbec se jim to nelíbilo. A tak nás vzaly za ruce a odvedly do svého prostého domku. Jejich domek je vedle střediska, má jen jednu místnost s postelí a díru v zemi. Ale působilo to stejně tak pěkně, vesnický, prostě. Posadily nás na postel a už vytahovaly hřebínky, sponky, čerstvé květiny a červený prášek. Učesaly nás, vpletly oranžové květy do vlasů, na čelo namalovaly tenkou červenou čárku a nad ní nalepily bindy. Červený prášek nám daly i do pěšinky ve vlasech a skoro jsme se nemohly poznat. Myslím, že by nás hned i zamotaly do sárí, ale to jsme si ještě nekoupily. Docela mě to s nimi bavilo, dávaly nám ze svého náušničky, náramky... Kluci na nás potom ukazovaly a pořád ještě ukazují a mají z naší indický proměny radost. Jen doufám, že nás takhle nebudou zdobit každý den.

Co se kultury a jídla týče, jíme třikrát denně a vždy rýži nebo čapátý (taková placka) a k tomu ostrou zeleninovou omáčku. Omáčky mají vždy tři a každý si od každé podle chuti nabere. Některé pálí míň, některé víc. Jsou moc dobré, většinou. Začínám si zvykat na jeden rukou, už si nepřipadám tak neohrabaná, ale občas udělám společenský kiks, když nechtě použiji i ruku levou. Levá ruka je totiž nečistá, Indové si s ní utírají zadek (my máme naštěstí toaletní papír). A tak se levou rukou nikdy nejí ani se nepodává.

Jinak jsem zjistila, že v našem středisku se mohou adoptovat děti na dálku, kdyby měl někdo zájem, můžu mu pomoci jedno dítě vybrat.

Všechny vás z Indie zdraví Andrea Musilová.

Pletení z papíru

Pletení z papíru, papírový pedig, motání... zajímavá kreativní činnost, při které vznikají užitečná, či pouze krásná dílka a to přímo ve vašem obývacím pokoji při sledování televize. Na Internetu se to hemží návody „jak na to“ i ukázkami již hotových výtvorů.

<http://www.pletenizpapiru.cz/>

Tak to bylo na úvod. Proč jsem toto téma vybral do našeho zpravodaje? Nedávno jsem se na vlastní oči přesvědčil, jak krásné výrobky lze prakticky

Štědrý - Podmoky

zadarmo vyrobit, že to dokáží i malé děti. Shlédl jsem totiž Adventní věnce. A to se sem již v tuto dobu přece hodí. Nebudu zde nic popisovat, ale kdo máte zájem, či chcete své děti něco nového naučit, či udělat někomu radost vhodným dárkem, zapněte si počítač a najděte si na Internetu více. Zadejte třeba do Googlu „adventní věnec z papíru“ a pak už jen sledujte, zkoušejte, ptejte se atd.

Každopádně jde o smysluplné využití počítače a navíc pak o rozvíjení dovednosti, která v dnešní době začíná povážlivě zakrňovat. Přeji vám mnoho úspěchů v pletení z papíru. Třeba se takto dají dobře zužitkovat staré Zlaté stránky, které se nyní právě mění za nové...

A přidám ještě jeden obrázek pro naladění :-)

R. S.

Věděli jste o Adventním věnci například:

Začátkem vánočních svátků je advent, čas očekávání Vánoc a narození Ježíška, který začíná vždy prvou nedělí nejbližší 30. listopadu a trvá čtyři týdny. Také u nás se již stalo zvykem zavěšovat vánočně ozdobený adventní věnec se čtyřmi svíčkami, které se postupně zapalují, každý týden jedna. Celé období je završeno Štědrým dnem, kdy se konečně rozzáří celý vánoční stromek.

Tradice adventního věnce, jako adventní symbolické vazby staré více než 130 let, navazuje na formu kol spojených s pohanskými slavnostmi slunovratu. Tato kola byla vyráběna ze slámy a zapálená se koulela přes hřebeny kopců. Tento rituál symbolizoval koloběh Slunce. Křesťanské pojetí adventního věnce představuje naději na znovuzrození a očekávání světla. Také zde můžeme nalézt symboliku slunečního koloběhu ve svíčkách, které se postupně zapalují a ohlašují tak příchod vánoc.

Na dnešním trhu se můžeme setkat s celou řadou různých typů věnců, které se liší velikostí, sestavením podkladového zeleného materiálu, barevností, technikami práce a funkcemi. Pokud se rozhodneme pro tvorbu vlastního adventního věnce, je velmi důležité si uvědomit, do jakého prostoru ho umístíme a jakým způsobem ho budeme prezentovat. Máme na výběr ze tří druhů: věnec stolní, který tvoří součást dekorace slavnostní tabule, věnec volně zavěšený (klasický věnec na stužkách zavěšovaný nad stůl) a věnec dveřní. Zvyk věšet slavnostní věnec na dveře pochází ze Skandinávie, věnec v tomto případě slouží jako ozdoba vstupních dveří na uvítanou pro hosty. Následující řádky a obrázky budou ve zkratce dokumentovat parametry jednotlivých typů věnců a postup jejich výroby.

Základem pro krásný věnec je dobře připravený podklad vytvořený na podložce. Jako materiál můžeme použít slámu, polystyren, silný drát, proutí, apod. Podložku ještě obalíme pruhem zeleného krepového papíru. Připravíme si také nejrůznější aranžovací materiál (větvičky jedle, stříbrný smrk, buxus, jalovec, tis, mech, lišejník, borové šišky, kousky kůry, atd.). Vlastní výrobu adventního věnce začneme tím, že krátké větvičky jehličnatých a stále zelených rostlin postupně za pomoci drátu navazujeme na podklad. Dobrá rada: nesnažme se věneček rychle omotat dlouhými výhonky, výsledek by nebyl příliš atraktivní. Držme se pravidla: čím menší je podložka, tím kratší by měly být přivazované výhonky (cca. 2 - 3,5 cm dlouhé u věnečku průměru 25 cm.). Jednotlivé větvičky klademe střechovitě, každý úvazek předchází řady zakryjeme další řadou větviček. Snažíme se, aby byl povrch rovnoměrně hustý a pravidelně uspořádaný.

Také poměr šířek jednotlivých částí věnce na jeho průměru (tj. věnec - volný prostor uvnitř - věnec) je velmi důležitý. U stolního je poměr 1:1,6:1 až 1:2,5:1, u volně zavěšeného 1:3:1 až 1:4:3 a konečně u dveřního 1:2:1 až 1:3:1. Pokud se nám podaří zdárně dokončit tuto operaci, získáme tak podklad, který si s radostí jednoduše nazdobíme.

Mezi základní techniky zdobení, které můžeme použít, patří: lepení pomocí tavné pistole, drátkování, přichycování pomocí skobíček nebo špendlení. Sortiment dostupných ozdob je také velmi široký, závisí pouze na naší fantazii a samozřejmě na prostoru, kam potom věneček umístíme. Velmi atraktivní jsou vonné přírodní dekorace (ořechy, plátky jablíček, citrónů,

kousky celé skořice, atd.) nebo můžeme použít různé stužky, skleněné koule, slaměné a dřevěné vánoční ozdoby. Při zdobení nejprve rozmístíme svíčky (symetricky nebo asymetricky), které připevníme k podložce následujícím způsobem. Zapálíme starou svíčku a v jejím plameni nahřejeme jeden konec kovové tyčinky (hřebík bez hlavičky, silnější drát), který potom zatlačíme do spodní strany svíčky. Zbývajícím koncem pak snadno svíčku přichytíme k podložce. Poté se můžeme dát do zdobení věnečku stuhami a ostatním aranžovacím materiálem zcela podle naší fantazie.

podle: <http://www.living.cz/volny-cas-hobby/vyrabime-adventni-venec/192>

Okénko do knihovny

autor: Max Kašparů
název: Třicet případů aneb, malé, bílé, kulaté
z obsahu: Všechno, jen ne psychiatra, všechno jen ne chemii

Název této kapitoly není příznačný pouze pro některé osoby mdlého vzdělání v předchozím století, ale i pro dnešní majitele vysokoškolského diplomu, kteří se psychiatrické ordinaci vyhnu obloukem.

Konec konců, že známost s psychiatrem není to pravé, může ukázat i tato moje zkušenost. Pokud na pelhřimovském náměstí potká pacient svého zubaře, široce se na něho usměje panem doktorem nedávno spáchanými kusadly a zdaleka ho pozdraví. Stejně jednají i pacienti ostatních medicínských oborů vůči lékařům, u nichž se léčí. Potká-li ve městě někdo z mých pacientů mne, okamžitě je zaujat obsahem výkladní skříně nebo si v tu chvíli pozorně hledí ciferníku svých hodinek. Prostě o mně v tu chvíli neví. Kolemjdoucím by došlo, že se známe z ordinace, což jistě není žádná velká sláva. Plně to chápů.

Ale on je někdy potřeba i odříkaného doktora pořádný krajíc.

Jistého času ke mně přišel mladý muž se žádostí, zda bych nenavštívil v bytě jeho manželku, inženýrku ekonomie, toho času na mateřské dovolené. Přišla prý by za mnou sama, ale je jí tak nedobře, že se na cestu necítí dost silná.

Když jsem vstoupil v jejich rodinném domku do předsíně, všiml jsem si na podlaze rozložených papírových krabic. Manžel mne upozornil, abych šel opatrně a žádnou neposunul z místa. Další krabice byly v kuchyni i obývacím pokoji. Nejvíce jich bylo v ložnici, kde ležela paní inženýrka. Tomuto zvláštnímu vybavení interiéru jsem nerozuměl, ale lidé mají různý vkus a ne každému se všechno líbí. Podivnější než ony krabice mi bylo to, že doprovázející manžel je obřadně obcházel a opakoval mi, abych se žádná z nich nedotýkal.

Když jsem se posadil k lůžku mladé ženy, dozvěděl jsem se z jejího pomalého a tichého vyprávění, že ji asi půl roku nic nebaví, nemá z ničeho radost, nechutná jí jídlo, ani sexuální život, ráno se brzy probouzí, a to je jí nejhůř. Za celý den není schopna udělat věci, které dříve zvládla za chvíli levou rukou, vyčítá si, že nadělala mnoho zla, bojí se noci, kdy se zase vrátí deprese, začíná myslet na smrt.

Jednalo se nepochybně o poměrně těžkou depresivní poruchu.

Manžel pacientky, povoláním učitel, byl ze stavu své ženy nešťastný a byl ochoten udělat cokoli, aby se jeho žena uzdravila.

„Stav vaší manželky, která trpí silnou depresí, je za ty měsíce, co se neléčila, dost zanedbaný, a nebude-li potřeba hospitalizace v psychiatrickém ústavu, určitě nečekejte zlepšení den ze dne,“ sdělil jsem mu ve vedlejší místnosti, kde jsme spolu stáli v obležení dalších papírových krabic.

„Ale já to nezanedbal. Hned, jak začala mít potíže, navštívili jsme spolu paní Liskovou. Ta nad manželkou točila virgulí, změřila jí sílu aury, průchodnost čaker a potom přišla k nám, točila virgulí v celém našem bytě a našla geopatogenní zóny, které manželce způsobují potíže. Přinesla kovové odrušovací spirály a dala je do těch krabic. Proto musejí být položeny přesně tam, kam je paní léčitelka umístila.“

„A kolik jich tady máte?“ zeptal jsem se učitele.

„Nejprve byly jen dvě, ale jak se stav manželky horšil, tak paní Lisková přinášela další a další. Potom jich bylo asi dvacet, a když se stav ještě zhoršil, Lisková znovu přeměřila zóny, auru i čakry – a teď jich tady máme asi šedesát.“

Nic jsem nekomentoval. Mám zkušenost s tím, jak silná je víra neznabožů.

„Dobrá, pane učiteli, po rozhovoru s vaší manželkou bych si dovolil ještě dvě krabice přidat. Proti těm, které vám přinesla paní léčitelka, jsou hodně malinkaté. Nebudou v nich železné spirály, ale léky. Dávejte je manželce pravidelně a oba buďte trpěliví. Pokud by se stav jen trochu zhoršil, zavolejte mne. Jinak za mnou přijďte za dva týdny.“

„A co s těma krabicema?“ zeptal se rozpačitě učitel.

„S jejich obsahem udělejte, co chcete, ale s obsahem těch dvou, které jsem vám předepsal na recept, naložte tak, jak jsem vám doporučil.“

Po využívání dvou krabiček antidepresiv se stav zlepšil, po využívání čtyř byla mladá žena bez deprese. Po roce užívání léků a pravidelných kontrol jsem ji mohl vyřadit z evidence.

Nedávno jsem oba manžele potkal na pelhřimovském náměstí. Když jsem je pozdravil, ani jeden mi neodpověděl. A proč také. Lidé by si mohli

myslet, že se známe z kostela. A to je ještě větší ostuda než se znát z psychiatrické ordinace.

M. J.

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 8:00 do 9:00 a po mši svaté do 11:00-11:30** (K. Macoun).

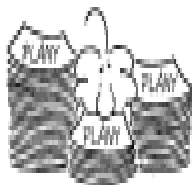
Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Zpráva z 10. zasedání Farní rady ze dne 9. listopadu 2008

Program jednání:

- **Zhodnocení Křesla pro hosta s Eou Pilarovou a další termíny**

Křeslo pro hosta, které se konalo v pátek 7. 11. a jehož hostem byla Eva Pilarová, proběhlo ke spokojenosti všech za uspokojivé účasti farníků.

Další termíny pro konání Křesla pro hosty jsou plánované na: 9. 1. 2009, 13. 2. 2009, 13. 3. 2009, 8. 5. 2009, 12. 6. 2009. Bude pokračovat shánění a oslovování vhodných „hostů“. Na lednový termín pan Macoun osloví sestru Clemens.

- **Střecha Rozbělesy**

V současnosti, za drobných potíží, probíhá oprava poškozených míst střechy na kostele v Rozbělesích.

- **Topení v kostele**

Farní rada se zabývala možnostmi, kterak zajistit teplo v kostele sv. Františka během mše svaté. Rozhodla, že vzhledem k mírným zimám a vysokým teplotám, které zatím letošní zimu provázejí, se v kostele topit nebude. Představovalo by to zbytečné náklady, účinnost není nijak vysoká.

- **Vystoupení hudební skupiny ze školy Na stráni**

Farní rada byla seznámena s žádostí hudební skupiny ze školy Na stráni, o možnost vystoupit během vánoční doby v kostele sv. Františka. Skupina vystoupí během odpolední mše svaté 24. 12. a bude mši doprovázet zpěvem koled. Otec František Jirásek se seznámí předem s texty zpěvů, které mu skupina poskytla.

- **Věčné sliby Michala Pauliho**

Farnost obdržela pozvánku od bratra Pavla Michala (Pauliho), který bude dne 13. 12. 2008 skládat slavné sliby a dne 14. 12. přijme jáhenské svěcení. Farní rada doporučuje spolu s farností Děčín I. zajistit na tuto událost

autobus pro farníky, kteří by se této slavnosti chtěli zúčastnit. Autobus, potřebné administrativní úkony, jakož i projednání záležitosti s o. Antonínem Sedlákem zajistí paní Bumbová.

● **Pravidelné akce ve farnosti**

Ve farnosti se koná mnoho aktivit, modliteb, setkání aj. které jsou však farníky využívány a navštěvovány velice málo. Farní rada zváží, jak této činnosti napomoci k větší návštěvnosti, jak farnost tímto více stmelit a propojit. Jedná se např. o:

- ☞ večerní chvály – po mši svaté každé úterý,
- ☞ večerní adoraci od 19:30 - 20:15 – každou středu,
- ☞ promítání v rámci roku Sv. Pavla – každý čtvrtek po mši svaté na faře.

zapsala Z. Bumbová

*Příští setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli **14. prosince 2008** v 18:45 (po večerní mši svaté). Na její členy se můžete stále obracet s vašimi podněty a připomínkami! Pište, volejte, mluvte, nabízejte svou pomoc, ...*

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Martin Kolář	místopředseda
Zuzana Bumbová	zapisovatelka
Jindřich Macoun	člen
Jiří Málek	člen
Rudolf Sticha	člen
Miloš Vavříčka	člen

Biblický koutek

21. část

Baal. Bůh, kterého uctívali Kananejci a Fénicičané. Nejčastěji byl znázorňován jako zlaté tele, symbol síly a plodnosti. Slovo „baal“ znamená jednoduše „pán“. Baal byl bůh přinášející dešť, zúrodňoval pole a ochraňoval stáda.

Hora Karmel. Jde o zelený mys vysoký 528 m, který se pozvedá od Středozemního moře. Odpradávná to bylo místo uctívání. Na úpatí se dnes nachází izraelské město Haifa, což v překladu znamená „zahrad, vinice“. Ve 12. století se tu díky několika poustevnickým mnichům začala uctívat Panna Maria karmelská.

(pokračování příště)

z knihy Katedrála moudrého písaře, připravila M. J.

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2008				7. prosince
Rok 2009	4. ledna	1. února	1. března	5. dubna
3. května	7. června	5. července	2. srpna	6. září
4. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		1. listopadu	6. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	13:00	14:42	16:44	Dolní Žleb	14:09	15:00	17:02	18:09
Čertova Voda	13:10	14:52	16:54	Čertova Voda	14:15	15:05	17:07	18:15
Dolní Žleb	13:15	14:57	16:59	Děčín hl. nádr.	14:24	15:15	17:17	18:24

POZOR! Platnost uvedených časů platí pouze do 13. 12. 2008. Dále bude platit nový jízdní řád, který v době tisku nebyl ještě k dispozici.

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2008	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	8 243 Kč	1 470 Kč	2 475 Kč	Na církevní školy
Únor	9 575 Kč	2 108 Kč	5 700 Kč	Svatopetrský halěř
Březen	12 748 Kč	2 303 Kč	2 700 Kč	Na uprchlíky
			1 705 Kč	Na Svatou zemi
Duben	7 992 Kč	2 122 Kč	3 200 Kč	Na bohoslovce
Květen	8 194 Kč	1 790 Kč	3 500 Kč	Na záchranu kostelů
Červen	7 394 Kč	1 779 Kč	0 Kč	
Červenec	6 809 Kč	1 400 Kč	0 Kč	
Srpen	8 196 Kč	1 693 Kč	0 Kč	
Září	6 046 Kč	1 957 Kč	0 Kč	
Říjen	8 067 Kč	1 212 Kč	3 048 Kč	Na misie
Listopad	0 Kč	0 Kč	3 400 Kč	Na biblické dílo
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	83 264 Kč	17 834 Kč	25 728 Kč	

R. S.

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

- ☞ **Adventní putování** - KZŠ Nativity vás zve 30. 11. 2008 na adventní putování. Jsou připraveny malé soutěže pro děti od 3 let, táborák, krátké scénky. Sraz je před školou ve 14 hodin, občerstvení bude zajištěno.
- ☞ **Mikulášská nadílka** - Dle ověřených a spolehlivých zdrojů, přijde dne 5. 12. v 16:00 do kostela svatého Václava a Blažeje biskup z Myry, aby obdaroval všechny příchozí. Zváni jsou **všichni**, děti i dospělí, na pořadu je scénka ze života sv. Mikuláše a nebude chybět ani malá nadílka.
- ☞ **Poutní mše svatá** - v kostele sv. Františka Xaverského v Bělé. Začátek v sobotu 6. prosince v 16:00, zpívá Děčínský chrámový sbor.
- ☞ **Slavnost Panny Marie** - počaté bez poskvrny prvotního hříchu připadá letos na pondělí 8. 12. Slavnost oslavíme mší svatou v 9:30 a 17:00 v kostele sv. Františka v Děčíně-Podmoklech. Při mši sv. v 9:30 budou přítomní kněží vikariátní konference.
- ☞ **Slavnostní adventní koncert** - se uskuteční 8. 12. od 18:00 v chrámu Povýšení svatého Kříže v Děčíně I. Záštitu nad slavnostním koncertem převzal Mons. Dominik Duka, biskup Královohradecký. Úvodní slovo přednese primátor města Děčína Ing. Vladislav Raška.
V programu vystoupí prof. Vladimír Župan (koncertní křídlo), prof. Michal Novenko (varhany), Mgr. Ema Hubáčková (soprán), Ladislav Mlejnek (bas). Spoluúčinkují Děčínský pěvecký sbor a Dětský pěvecký sbor ZUŠ Děčín Pomněnky. Neobvyklý projekt - spojení varhan a koncertního klavíru pochází z roku 2005. Jako hosté potvrdili účast pater Martin Davídek a ředitel hospicu sv. Štěpána v Litoměřicích Pavel Česal. Výtěžek bude předán Hospicu sv. Štěpána. Farnost DC I si zároveň připomene 30. výročí znovuposvěcení kaple Panny Marie Sněžné dne 8. 12. 1978 kapitulním vikářem Dr. Holoubkem.
- ☞ **Spolčo** - pro mládež v Děčíně, *každé úterý od 16 hodin*. Přijďte k nám na faru, ať jste odkudkoli!
- ☞ **Víra dětem** - Jeden z nejstarších a hojně navštěvovaných křesťanských webů: www.vira.cz vytvořil speciální část věnovanou dětem. Navštivte a prohlédněte si nové stránky: <http://deti.vira.cz>.
- ☞ **Tyto a další informace** - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky! A nebylo by od věci i pomoci je tvořit...

Přehled mší sv. a kulturních akcí přes vánoce 2008

Kdy	Co	Kde	Od kolika	
24. 12. Středa	Štědrý den	kostel sv. Františka - Podmokly	*	*
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	*	*
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		*
	Vigilie Slavnosti Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	16:00	22:00
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	*	20:00
		<i>kostel sv. Václava a Blažeje</i>	*	24:00
		<i>kos. Stětí sv. J. Křtitele - Těchlovice</i>	*	
25. 12. Čtvrtek	Slavnost Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:45	*
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		
		<i>kostel sv. Václava a Blažeje</i>		*
		<i>kostel Nanebevzetí P. M. - Arnoltice</i>		
26. 12. Pátek	Svátek svatého Štěpána, prvomučedníka	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	*
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:45	*
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		
		<i>kostel sv. Václava a Blažeje</i>		
27. 12. Sobota	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty	kostel sv. Františka - Podmokly	*	17:00
		kostel Panny Marie - Bynov	*	15:00
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		*
28. 12. Neděle	Svátek svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:45	*
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		*
		<i>kostel sv. Václava a Blažeje</i>		*
		<i>kostel Nanebevzetí P. M. - Arnoltice</i>		
29. 12. Pondělí	Pátý den v oktávu Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	8:00	*
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>	*	
30. 12. Úterý	Šestý den v oktávu Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	*	17:00
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		*
31. 12. Středa	Sedmý den v oktávu Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	*	17:00
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>	*	
01. 01. 2009 Čtvrtek	Slavnost Matky Boží, Panny Marie	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:45	*
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		
		<i>kostel sv. Václava a Blažeje</i>		

Pozn.: Na Štědrý den (24. 12.) je mše sv. v 16:00 určena hlavně pro děti a starší osoby

Na Štědrý den (24. 12.) při mši sv. v 22:00 bude zpívat chrámový sbor

Na Silvestra (31. 12.) po mši sv. bude děkovná pobožnost na závěr roku

☞ **25. 12. 2008 14:30** – u sv. Františka - **Vánoční koncert dětí BŘEZIŇÁČEK**

☞ **26. 12. 2008 14:30** – Jílové, kostel Nejsvětější Trojice - **Česká mše vánoční J. J. Ryby** pod taktovkou Miloše Boka

Stále nevíme jak to bude přes Vánoce ve farnosti v Děčíně I, proto jsem ponechal v tabulce prázdné místo. Podle aktuální situace si poznamenávejte časy sami...

Nativity

Minule jste si mohli něco přečíst o této škole, jediné tohoto typu v Evropě. Abyste se mohli i kouknout na některé tváře, je tu pro vás obrázek z titulní strany webu: <http://www.nativity.cz/nativity/home.html>, na kterém se dozvíte další zajímavé informace.

Jiří Suchý o Vánocích

Rozhovor se zakladatelem divadla Semafor, hercem, textařem...

- *Jak vzpomínáte na Vánoce svého dětství?*

Vánoce mého dětství byly krásné, je to kapitola sama pro sebe. Ale od těch dob pro mě Vánoce mnoho ztratily, protože je mi protivný konzumní způsob života, který je obklopuje. Hlavně to hektické shánění dárků, kdy do sebe lidé v obchodáckých št'ouchají a předhánějí se v tom, co velkolepějšího dají svému dítěti pod stromeček. Právě tyto věci mi oslavu vánočních svátků deklasovaly. Osobně je dnes beru jako niternou záležitost a vnější projevy zcela ignoruji.

- *Na které vánoční svátky nejraději vzpomínáte?*

Na Vánoce, kdy jsem dostal pod stromeček svého syna Kubu. Narodil se 13. prosince, takže moje žena se krátce před Štědrým dnem vrátila z porod-

nice domů a samozřejmě neměla čas koupit nějaké dárky. A tak Kubu prostě zabalila a dala mi ho pod stromček.

- *Pro mnoho lidí bude jistě překvapením, že jste jako chlapec ministroval u františkánů. Jak jste se k tomu dostal?*

Byl jsem k tomu veden rodiči, navíc vila v sousedství na Spořilově, kde jsme bydleli, byl františkánský klášter – byla to sice malá vilka o třech františkánech, nicméně fungovala jako klášter, měli tam i klauzuru. A když mi bylo šest nebo sedm let, tak mě přizvali k ministrování a já to ochotně a velice rád přijal. Dokonce jsem byl pověřen chodit v poledne zvonit Anděl Páně a jednou ve druhé třídě jsem překvapil svého třídního, když jsem mu v poledne oznámil: „Pane učiteli, nezlobte se, já musím zvonit.“ Panu učiteli spadla čelist, protože se mu to za celou jeho učitelskou kariéru nikdy nestalo, a byl z toho tak šokovaný, že jenom řekl: „Tak jdi.“ Později mi ovšem oznámili, že v době vyučování už zvonit nesmím.

Byl jsem pokřtěný jako římský katolík, ale už jako kluk jsem litoval, že nejsme řecký, protože těch je míň a já byl vždycky individualista: říct tak při vyučování náboženství, že jsem řeckokatolík, ti by čuměli! Jinak jsem ale s františkány udržoval dost intenzivní kamarádství, znal jsem je v té vilce všechny a třeba pater Mikuláš mě bral v létě do Velkého Meziříčí, kde bydlela jeho maminka, a tam jsem trávil prázdniny. Dostal jsem se také k Panně Marii Sněžné, kde jsem chodil po klášterní zahradě, která tehdy byla hustě zarostlá s takovými malými uličkami. Dnes je z toho veřejné prostranství.

- *Změnila se od těch dob nějak vaše víra?*

To je složitá věc. V mládí jsem přijímal víru naprosto pasivně. Chodil jsem sice do kostela a žil v intencích, které mi byly vštípeny paní katechetkou, ale dnes už vím, že se v mnoha věcech mýlila – vzpomínám si, jak třeba říkala, že ten, kdo je pokřtěný v jiné církvi, nemůže dojít spásy. Čím jsem byl starší, tím víc jsem o otázkách víry přemýšlel sám, intenzivně jsem četl Bibli a začal o určitých věcech také pochybovat. Nedávno jsem četl knihu Tomáše Halíka „Co je bez chvění, není pevné“ a musím mu dát za pravdu – od té doby, kdy jsem začal různě pochybovat a věci více vážít, je moje víra mnohem intenzivnější a už vím, k čemu směřuji.

Myslím, že nejhorší byly doby, kdy jsem víru bral jako rutinu, jako na-prosto zmechanizovanou záležitost. V tomto směru mi hodně pomohlo, že jsem se později dostal do světského prostředí a poznal život z mnoha stránek. V současnosti píšu o svém duchovním hledání knihu s názvem „Komik si povídá s Bohem“...

z knihy „Vánoce - soubor různých textů“, linorit: P. L.

Vyučování náboženství

den	od - do	věk	vyučující
<i>na naší fáře v Děčíně IV</i>			
úterý	15:30 - 16:15	mladší děti	Eva Kuncová
čtvrtek	15:30 - 16:15	mladší děti	Marie Jirásková
<i>Jílové</i>			
neděle	12:00 - 12:45	mladší děti	P. František Jirásek
<i>společ</i>			
úterý	16:00 - 17:30		Jaroslava Johnová
<i>na fáře v Děčíně I</i>			
pondělí	15:00 - 15:45	1. - 7. třída	J. Skřivánková
pondělí	16:00 - 16:45	předškolní děti	J. Skřivánková
pondělí	16:00 - 16:45	7. - 9. třída	P. A. Sedlák

Slavnosti a svátky

LITURGIE

8. 12. **Slavnost Panny Marie**, počaté bez poskvrny prvotního hříchu
25. 12. **Slavnost Narození Páně**
26. 12. Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka
27. 12. Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty
28. 12. Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa

Významné dny

1. 12. Světový den boje proti AIDS
10. 12. Den lidských práv

Výroční dny biskupů

3. 12.	Mons. Paďour	jmenován titulárním biskupem (1996)
	Mons. Malý	jmenován titulárním biskupem (1996)
12. 12.	Mons. Kajnek	biskupské svěcení (1992)
13. 12.	Mons. Causero	jmenován tit. arcibiskupem (1992)

Děčín - Podmokly

18. 12. Kard. Vlk svátek
Mons. Škarvada jmenován titulárním biskupem (1982)
21. 12. Mons. Otčenášek jmenován diecézním biskupem (1989)
24. 12. Mons. Posád jmenován biskupem (2003) - 5. výročí

Setkávání

- ◆ 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle ob měsíc od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý od 14:00 do 14:50 na faře - nácvik scholy
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek od 17:45 do 18:30 na faře - Apoštol Pavel
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30	
Pondělí	08:00		
Úterý		17:00	
Středa	08:00		
Čtvrtek		17:00	
Pátek		17:00	
Sobota		15:00	Bynov ^{*/}

*/ Přes zimní období (říjen - duben) jsou mše svaté v pečovatelském domově. vždy od 15:00

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové **Neděle** **10:45** Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 28. 12. 2008, před 1. nedělí v lednu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 15 Kč)